

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

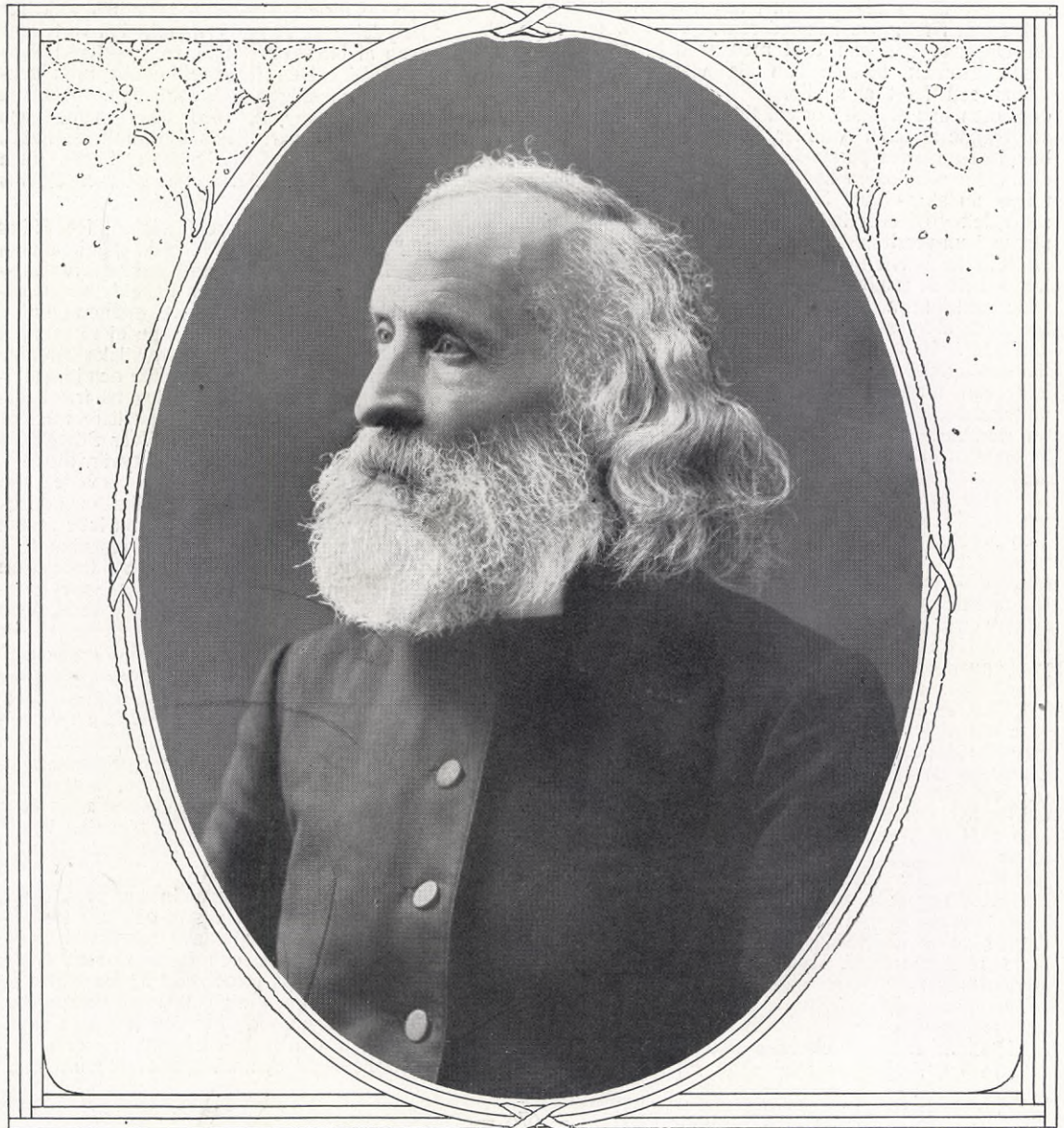

VY FRÅN "HÖGKLINT" SÖDER OM VISBY. — FOTO. GARDSTEN, VISBY.

14:DE ÅRG.

DEN 27 JULI 1913.

N° 43.

Efter porträtt.

Kliche: Bengt Sjöström.

W. Rudin.

Den 20 juli ingick en af de aderton, f. professorn vid Uppsala universitet, teol. och fil. doktor W. Rudin i sitt nionde decennium.

Erik Georg Waldemar Napoleon Rudin är född å Täby i Östra Ryd af Östergötlands län den 20 juli 1833. Föräldrarna voro löjtnanten Erik Waldemar Rudin och hans maka Lovisa Elisabeth König. Hans ungdomsås sammanföll med en tid af ovanlig religiös rörelse i vårt land: det är nu de första protestantiska sekterna göra sitt inträde i landet och inom kyrkan den mer eller mindre reformert färgade pietistiska rörelse uppstår, ur hvilken efter hand den lekmannaverksamhet uppstod, som sedermera satt frukt i modärna tiders waldenströmska frikyrklighet. Man skulle dock näppeligen ha sanningen på sin sida, om man sökte skriva på räkningen af den tidshistoriska milieun, att ynglingen med de krigiska namnen icke vände sig till den militära, utan till den presterliga banan. Waldemar Rudin var från början en personlighet med djupa religiösa anlag och öfver hufvud är det väl svårt att tänka sig honom i något annat lefnadskall än den religiöse handledarens. Vid ankomsten till Uppsala, där han 1851 med höga betyg aflade studentexamen, ägnade han sig visserligen efter tidens sed först åt studier för den filosofiska graden, men han slöt sig också till den krets bland de studerande af olika nationer, hvilka gripits af tidens behof af en mera personlig kristendomsutöfning än den äldre ortodoxien hade att bjuda, i det de höllo flitiga andakts- och bönestunder med hvarandra samt deltog i eller ledde de religiösa sammankomsterna i universitetsstaden och dess omnejd. Efter att 1857 ha blifvit fil. doktor, hängaf han sig emellertid helt åt teologiska studier, hvilka han fördjupade genom en studieresa till England och Skottland, den äldre svenska nypietistiska rörelsens moderländer. Redan 1859 aflade han emellertid teoretisk-teologisk examen, hvarefter han i två år verkade som föreståndare för Evangeliska fosterlandsstiftelsens expedition och sedan som föreståndare för samma stiftelses missionsinstitut å Johannelund. I denna ställning kvarstod han till 1869, då han fann sig föranlåten att afgå på grund af sina teologiska åsikter. Han hade nämligen i viktiga afseenden anslutit sig till den bekante Tübingen-professorn Johann Tobias Bechs s. k. skriftteologiska skola, hvars väsentligt utmärkande drag var, att den ansåg den kristna läran äga sin enda kunskapskälla i den heliga skrift och böra härledas uteslutande ur denna genom en s. k. pneumatisk skrifttolkning. Härigenom bragtes han att uttala satser, hvilka icke kunde godkännas af fosterlandsstiftelsens ledande kretsar, hvarför han utträdde ur dess tjänst.

* Redan 1864 hade han aflagt praktisk-teologisk examen och följande år låtit prestviga sig. Nu blef han vice komminister i Klara församling i Stockholm. Under de tre år han tjänstgjorde här lade han grunden till sitt stora rykte som eftersökt predikant. Därjämte fortsatte han sina teologiska studier, aflade 1871 teol. kand.-examen och återvände 1872 på allvar till Uppsala såsom docent i exegetik. 1875 blef han akademiadjunkt i samma ämne, 1877 e. o. professor och teol. doktor. Sedan han under årens lopp upprepade gånger varit förordnad att förestå den ordinarie exegetiska professuren, blef han slutligen 1892 vid O. F. Myrbergs afgång innehafvare af densamma. År 1900 afgick han med pension.

Få universitetslärare torde ha utöfvat ett djupare och mera omfattande inflytande på sina lärjungar är Rudin. Detta dock icke som vetenskapsman. "Rudin har", skriver med rätta en af dem, som

begagnat hans undervisning, "alltid tillhört det slags företrädare för det teologiska studiet, som tänka mer med hjärtat än med hufvudet. Om någon af bibelns utsagor är en levande verklighet för honom, så är det ordet, att Gud är kärleken. Med all rätt torde han stå inför sin samtids uppfattning såsom en urbild för de trosvittnen, som i gängna tider spridde hugsvalelse åt sårade hjärtan och med glatt mod ledo förföljelse och död för Kristi skull. För en nutida uppfattning torde hans teologiska riktning i mångt och mycket förefalla icke litet föråldrad, icke minst då han sysslar med den onda andevärlden och dess ingripande i människors öden. Men den omutliga sanningskärlek, som hos honom alltid varit uppöfligt förenad med en stark och levande tro, har i synnerhet på äldre dagar förmått honom till medgifvanden åt den moderna bibelkritiken, som icke kunnat ungå att väcka en angenäm öfverraskning hos dess vänner".

I sistnämnda hänseende erinrar man sig särskildt hans installationsföreläsning om "den gudomliga uppenbarelsens förnedringsgestalt i den heliga skrift." Af stor betydelse ur denna synpunkt har varit hans medlemskap af bibelkommissionen, som han tillhört allt sedan 1884. Den ledande kraften inom densamma torde visserligen icke varit han. Men om bibelkommissionens verk med dess många och viktiga nyheter af vårt lands kyrkofolk mottages med förtroende, är det otvivelaktigt i icke ringa mån beroende på, att det är försett med Rudins gillande underskrift.

Om Rudin som andlig talare är nästan öfverflödigt att här tala. De flesta ha väl med andakt eller beundran lyssnat till hans fulländade föredrag, hans begrundsvarða predikning, hans innerliga bönekonst, om ordet tillåtes. Och den, som ej haft förmånen att höra hans röst, har säkerligen åtminstone ej försummat att taga del af hans skrifter. Det mystiska innerliga draget hos honom, enheten mellan lära och lif, naiviteten och djupsinnigheten i förening ha framkallat jämförelsen af honom som skriftställare med en Thomas a Kempis. Hans studier öfver Sören Kirkegårds person och förtattarskap ha tyvärr förblifvit oafslutade men torde höra till det djupaste, som sagts om detta Nordens största religiösa tänkar-snilles utvecklingsgång. Det var därför icke ägnadt att väcka förvåning, när Svenska akademien 1896 efter Victor Rydberg kallade honom till ledamot: de hade gemensamt icke blott framställningens formfulländning, utan äfven det starka personlighetskrävet och den djupa evighetsträngtan.

Rudin nådde aldrig episkopatet, men var 1893 uppförd på andra förslagsrummet till biskopsämbetet i Linköping. Däremot har han varit ledamot af, om vi minnas rätt, samtliga kyrkomöten från och med 1883 års. Från hans verksamhet såsom sådan är att anteckna hans motioner om prästedens afskaffande och ersättande med ett löfte, samt om ny kyrkohandbok. I striden angående afskaffandet af föreskrifterna om själfspillingars jordfästning i stillhet ingrep han medlande och försonande på ett i viss mening afgörande sätt.

Äfven efter sitt afskedstagande har prof. Rudin kvarstannat i sitt älskade Uppsala och icke försummat att bland den där studerande ungdomen verka väckande och fostrande och ännu alltjämt är det mängden, som icke på jorden vet någon bättre att förtroendefullt hänvända sig till med sina andliga och världsliga bekymmer. Må den högste förnna honom en lugn och fridfull lefnadsafton efter mer än vanligt arbetsfylld och välsignelserik lefnadsdag!

Foto Jortius.

Kliché: Benzt Silfverparre.

J. G. A. AF JOCHNICK.
Nyutnämnd generaldirektör och chef för K.
Pensionsstyrelsen.

göra i det nya Balkankriget. De båda expeditionerna medföra fullständig ambulansutrustning. Den grekiska ambulansen utgöres af regementsläkaren vid Östgöta trängkår dr Arvid Gullström samt sju sjuksköterskor och den serbiska af öfverläkaren vid Allmänna sjukhuset i Malmö dr Fritz Bauer, färdledare för ambulansen, bataljonsläkaren vid Skaraborgs regemente O. Gertzen, fältläkarestipendiaten A. E. Ahlgren samt tre sjuksköterskor.

Nationalgoodtemplarordens tjugufemte årsmöte

Den med så stort intresse mot-
sedda utnämningen af *pensions-*
styrelsen ägde rum i konselj den
18 juli. Till generaldirektör och
chef utnämndes därvid direktören
för svenska lifförsäkringsanstal-
ten Trygg löjtnant J. G. A. af
Jochnick samt till ledamöter sek-
reteraren och ombudsmannen i
riksförsäkringsanstalten O. F. En-
bom och länsnotarien i Blekinge
län C. A. Broberg.

Till sakkunniga att biträda pen-
sionsstyrelsen förordnades re-
daktör Hj. Branting, förliknings-
mannen S. H. Kvarnzellius, hem-
mansägaren Per Nilsson i Bonarp
och fröken Ebba Wedberg samt
till särskild sakkunnig regerings-
rådet A. Lindstedt.

Den nye generaldirektören är född
1870 i Ledesjö, Skaraborgs län. Han
slog först in på den militära banan och
blef 1891 underlöjtnant samt 1895 löjtn-
nant vid Skaraborgs regemente. 1900
öfver gick han till reserven. Från 1892
ägnade han sig bredvid militärtjänsten
åt försäkringsverksamheten och blef
1899 direktör för det på hans initiativ
bildade välkända bolaget "Trygg".

*

På därom gjord hemställan har
svenska Röda korset i dagarne
utsändt två sjukvårdsambulanser,
den ena till grekiska den andra
till serbiska armén, för att tjänst-

har hållits i Örebro under dagarne den 12—17 juli. Af de vid mötet föredragna rapporterna från ordens-
chefen och öfriga tjänstemän framgick, att ordens
ställning alltjämt är synnerligen god med stort med-
lemsantal och lifligt nykterhetsintresse.

Vid den till firande af ordens tjugofemåriga till-
varo i Trefaldighetskyrkan den 13 juli anordnade
stättliga minnesfästen hölls hälsningstalet af ordens-
chefen herr Jonas Karlsson och högtidstalet af rek-
torn vid Vendelsbergs folkhögskola riksdagsman
Oskar Lundgren.

Foto. Rahmo, Malmö

Kliché: Benzt Silfverparre.

F. BAUER.

Ledare för den svenska sjukvårdsambulansen
till Serbien.

Foto. Sjöqvist, Örebro.

Kliché: Kem. A.-B. Benzt Silfverparre, Stlm.-Og

DELTAGARE I N. G. T. O:s ÅRSMÖTE OCH 25-ÅRS-JUBILEUMSFEST I ÖREBRO.

Efter fotografi.

Klick: Ken. A.-H. Demig Silfversparre.

"I LIFVETS VÅR".
Marmorgrupp af IDA MATTON.

På Salon des Artistes Français i Paris utställer den framstående svenska skulptören Ida Matton en synnerligen vacker grupp i marmor "I lifvets vår" ett barn som räcker blommor till en ung flicka. Arbetet har införts af en konstvän i Stockholm

Utantör Rosenbergs slott i Köpenhamn har nyligen uppställt den af danske skulptören R. Tegner utförda Dansösbrunnen. Figurerna äro modellerade efter K. teaterns i Köpenhamn tre förnämsta dansöser

Fredrik Nycanders nya vikingaspel "Hamingja", som den 19 juli hade sin premiär på friluftsteatern vid Lysekil, uppnådde därvid en stor och berättigad framgång. Dramat gjorde med sin inre halt af ljus optimism, sin påspännande moment rika handling och den därmed harmonierande vilda klippscenen ett starkt intryck på den distinguerade publik som givit möte

Klick: Demig Silfversparre

Efter fotografi.
"DANSÖSBRUNNEN", nyligen uppsatt vid Rosenbergs slott i Köpenhamn utförd af skulptören Tegner och skänkt af mecenaten Jacobsen.

Foto Ekstrand, Lysekil.

Klick: Ken. A.-H. Demig Silfversparre, Stilm-Gbg.

SCEN UR FREDRIK NYCANDERS VIKINGASPEL "HAMINGJA", uppförd i Lysekil.

De tre barnen voro nästan oskiljaktiga. Hela somrarna lekte de tillsammans, än i slottsträdgården, där det fanns en hel indianviggam full med lek-saker, än i stathusen, där det fanns svart bröd, som smakade underbart, och härliga rofvor, som kunde urhål-kas till de präktigaste lyktor eller fyrtorn.

Inga barn lekte bättre samman. Aldrig tecken till strid eller oenighet. Aldrig saknades någon i trion, om ej sjukdom var orsaken.

Letade man på slottet förgäves efter unge greve Herbert, så behöfde man bara höra efter hos Hans Anderssons. Där red han just käpphäst rundt det enrisade golfvet. Fröken Beate-Marie red vid hans sida och jämnringen Anders måhända något steg bakom.

Ingen af kamraterna visade något öfersitteri, men hemmansägaresonen tycktes i alla fall veta sin ställning. Måhända var det orsaken till sammanhållningen. Måhända också skälet till, att bekantskapen ej sades upp vid mognare år.

Anders var i själfva verket lika hemmanstadd på slottet som arvingen Herbert eller arvingens kusin, fröken Beate-Marie. Han kände hvarje vrå i den väldiga byggnaden. Han deltog i lekar och måltider och delvis äfven i studier. Och det var ganska naturligt, att när greven sände Herbert till universitetet, hemmansägaren skickade Anders till samma ställe.

Herbert visade ingen vidare studielust. Det enda, som stort intresserade honom, var musik. Godset hade dåliga affärer, och Herberts universitetslif kostade pengar. Han blef också snart hemkallad för att lära landtbruk och fästa sin håg vid allvar-ligare ting.

Samtidigt greps naturligtvis också Anders af hem-längtan. Fadern fann ingenting att invända, och gamle greven var förtjust, att den stadige Anders nu som förut skulle stå vid hans sons sida.

Hemmansägaresonen lydde blott släktblodets kal-lelse, när han satte handen till plogen. Han var ättling till plöjare i många led, han hade arbets-människans disciplin i kropp och själ och bar ej på nedärfda frestelser.

Hvad beträffar unge Herbert, så tedde sig hans problem ej lika enkelt. Hans släkt hade frambragt statsmän, krigare och konstnärer i brokig växling — och väl äfven en och annan jordbrukare af facket. Alla dessa yrken kämpade som möjligheter och frön i ädlingens själ. När de kämpat ut, återstod som egentlig fallenhet musiken.

Grefve Herbert var en afgjord musikerbegåfning. Nästan på egen hand inhämtade han, hvad andra ej uppnått med de skickligaste lärare. När han fan-tiserade på sin flygel, lyddes till och med den omu-sikaliske Anders. Den unge virtuosen hörde själfva noterna sjunga. Han kunde ligga på sin soffa och läsa partitur och under tiden spela med ena handen i blotta luften.

— Hör du inte, hur vackert det låter? Hör du inte? Anders smålog och nickade god mening. Han begrep egentligen denna stumma musik lika mycket som all annan. Han förundrade, uppriktigt taladt, inte skillja på "Sjungom studenten" och "Gubben Noak".

Men han höll af, och han beundrade sin vän Her-berth, och han var intelligent — och intelligent nog att begripa, att det här var fin musik, fast hans öra ej fullt räckte till att njuta den.

Äfven fröken Beate-Marie var musikalisk. Det var ett band bland de många, som förenade kusin-erna. Hon vardt också allt vackrare. Anders kunde timvis sitta och betrakta henne under en quatre-mains

eller en duett. När då Herbert stundom vädjande såg sig tillbaka öfver axeln, kunde han finna stora klara tårar i "publikens" ögon.

— Ser du, ser du, log unge greven mot sin kusin, ser du? "Orfeus sjöng" — själfve Anders nju-ter pärlorna i din strupe eller under dina fingrar.

Anders smilade vemodigt. medan ögonfukten ha-stigt torkade. Han hade beundrat Beate-Maries marmorprofil eller guldgulansen öfver hennes hår.

De tre vännerna voro, om inte just oskiljaktiga som förr, så rätt ofta tillsammans. Det gick natu-rligtvis en smula stelare till mellan de vuxna än mellan de forna lekkamraterna. Lika söker lika, och Anders var det främmande elementet. Han kunde ibland finna sig öfverflödig. Och ibland förstod han, att han egentligen var nödvändig som förkläde.

Fröken Beate-Marie var i all sin förnämitet fat-tigt folks barn. Gamle greven hade ofta måst räcka system och svågern en hjälpsam hand. Beate-Marie hade han tagit sig an från tidigare år. Men hans egna affärer voro redan så pass invecklade, att han inte kunnat lyssna till bönerna att bekosta den lilla sångfågeln utbildning till konstnärinna.

Konsten, konsten, den stora konsten — det var Beate-Maries stora trånad och stora sorg. Anders undrade ibland, om hon egentligen höll hälften så mycket af kusinen som af hans klavér — eller sin egen röst.

Det var en underlig liten tillfällighet, som afgjorde kusinernas ställning till hvarandra.

Ett zigenarband hade på några dagar slagit sig ner strax utanför herrgårdsparken. Gamle greven ville omedelbart kört bort dem, men gaf efter för sina ungdomars förböner. Både Herbert och Beate-Marie hyste ett slags litterär-romantisk sympati för vandringsfolket. De besökte lägret och beundrade främlingarnas underliga, ursprungliga musik. De sökte reproducera den hemma på flygeln och drömde i flere dygn artistiska zigenardrömmar.

En vacker vårmorgon togo de sig en promenad genom trädgården och parken. Det var ännu löflös vår, och temperaturen hade länge varit nyckfull. Efter häftig värme hade kommit stark köld. Nu återvände så småningom värmen... Isstyckena dansade för andra gången utför bäckfåran. Vattnet låg svart och speglade nätet af bruna, svällande kvistar.

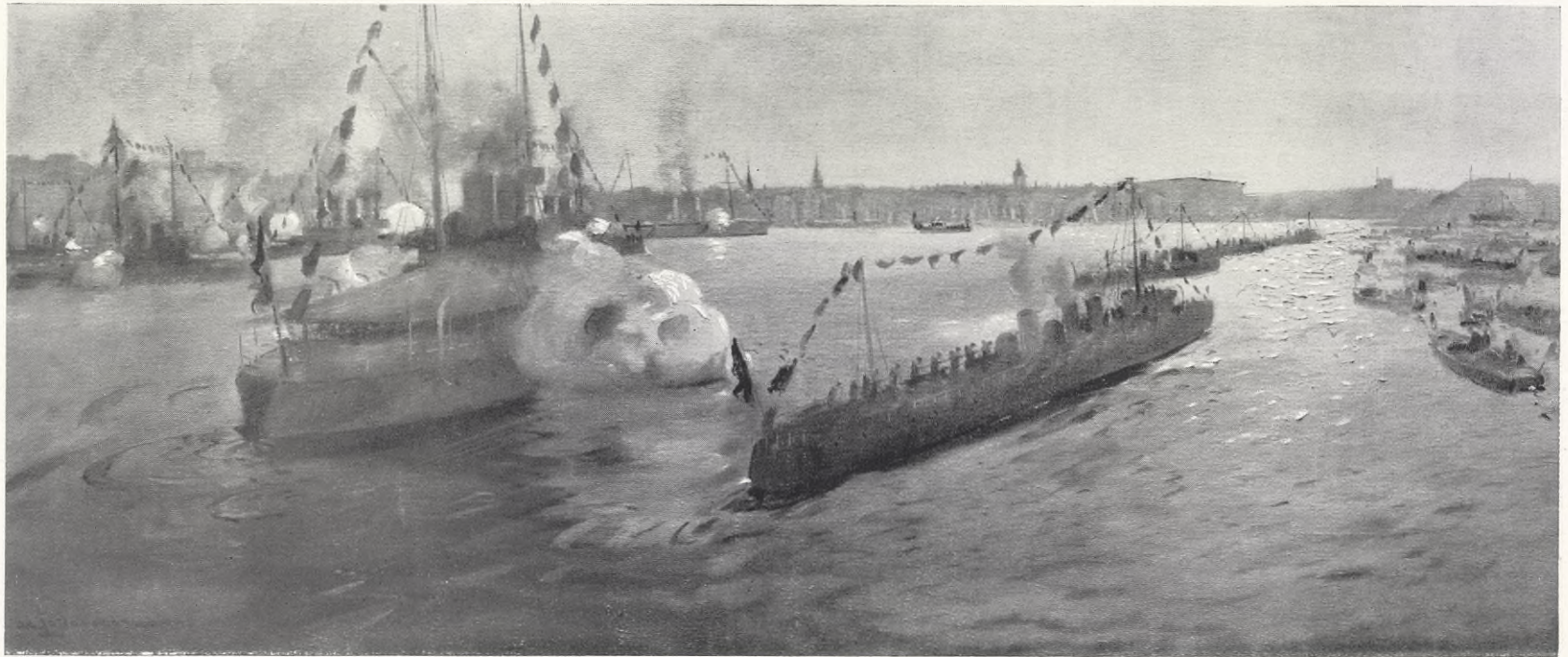
Plötsligt gjorde Beate-Marie en rörelse som för att vända om mot slottet. Men Herbert, som gjort samma upptäckt som hon, lade handen på hennes arm och hejdade henne.

Framför dem, på andra sidan bäcken, hukade en ung zigenarkvinna. Kläderna hängde i paltor kring hennes bruna lemmar. Öfver halsen gick en smal strimma som märke efter ett piskrapp... Den unga kvinnan hade vecklat ut ett litet bylte, hon burit på armen. Ett nyfödt barn, som hon nu doppade och sköljde i den kalla vårbäcken. Små isflak gled oallt-jämt tätt förbi den röda lilla kroppen. Lillen kved sakt — tills kvinnan åter svepte in honom och för-svann med honom bland parkträden.

— Ack, Herbert, snyftade Beate-Marie: hon hade igenkänt lägrets unga sängerska, — och Herbert, det är inte roligt att vara zigenerska längre —

I nästa sekund fanns det i parken och hela världen endast två människor. Anders existerade inte. Han hade också ögonblickligen vändt sig bort — vändt hem till sin gård. Han förstod, att han inte längre behöfdes ens som förkläde.

Herberts och Beate-Maries bröllop firades med all pomp och ståt. Men Anders, som var marskalk, gick och såg lidande ut.

ITALIENSKA KONUNGAPARETS ANKOMST TILL STOCKHOLM.
Efter skiss i olja, för H. S. D. utförd af marinmålaren Arvid Johansson.

Det blef en kort och glänsande lycka. Sedan gamle greffen dött, var musiken härskare på slottet. De tre åren, de unga makarna öfverlefdet den gamle, voro en enda musikfest.

Långväga virtuoser gästade det gamla slottet. Soaréerna aflöste hvarandra. Ja, konserter, som varade i veckor, samlade hela provinsens, nästan hela landets intresse. Det klang och sang i de höga salarna. Det var som en lång vår med outtröttliga lärkor i luften och ett ständigt spel af speglande vågor.

Men på den våren kom ingen sommar. Unge grefvinnan dog helt plötsligt — af hjärtfel, och greve Herbert följde henne kort efter af sorg.

De lämnade efter sig en tvåårig son, Uno, och ett

skuldbelastadt gods, som endast fideikomisslagen räddade undan fordringsägarna. Det stolta gamla slottet hade i tio års tid långsamt och säkert förfallit. För närvarande var det — i orepareradt skick — nästan obeboeligt.

Greve Uno var ej stort rikare än en zigenaregreffe. Anders Hansson hade af Herbert insatts som förmyndare och han mottog värfvet med vemodig glädje. Unge Uno fick till en början flytta öfver till hemmanet, där han växte upp, klädd och född som ett bondbarn och kamrat med Anders egna små — för något år sedan hade Anders nämligen gift sig. Af plikt känsla, trodde somliga.

Och en pliktens man var Anders i allt. Det kräddes nästan öfvermänskliga krafter att få bukt med

det förfallna godset. Framgången vanns ej med ett slag. Framstegen voro ej strax så påtagliga.

Men man kan vara ett geni, fast man ej förstår musik. Och Anders var en genial landbrukare och en genial räknemästare. Hur han plöjde med jord och siffror, hur han sparade och räknade, indrog och utvidgade, så betaltes både räntor och kapital. Egendomen förbättrades, ladugård, arrenden och torp finga ökad värde, byggnader reparerades, men först allra sist — kom ordningen till själfva slottet.

Det tog många år, innan äfven slottet åter gjorde skäl för titeln, och då var greve Uno rätt nu myndig.

Uno fick en förträfflig uppfostran, både praktisk, teoretisk och konstnärlig. Ja, särskildt konstnärlig. Det var förmyndarens ärelystnad att söka göra en

musiker af honom, som föräldrarna ej skulle behöft blygas för. Han gaf myndlingen de bästa lärare, han sparade hvarken på hufvudstads- eller utlandsresor, men —

I detta fall hade gamle Anders räknat fel. Ty greve Uno hade sitt hufvud för sig. Han var en allvarlig och samvetsgrann ung man. Han studerade nationalekonomi och vetenskapligt jordbruk, och hans förtroelser voro sport och genealogiska utredningar.

Men musik —! Gamle Anders tårades och skakade på sitt gråa hufvud. Det tycktes nästan, som om Herbets och Beate-Maries telning ärfte sitt musik-öra af sin förmyndare...

Det var en triumfens dag — äfven för förmyndaren — när greve Uno höll sitt intåg på sitt fäderneslott. Unga grefven blef ej heller otacksam. Och naturligtvis gifte han sig rikt, skötte sitt gods, sina barn och sina underhafvande som en karl, tills han afled, mått af år.

Gamle Anders dog ju långt dessförinnan. Han tog en stor sorg med sig i grafven: att ej ha fått göra en pianist af Herbets eller en sångfågel af Beate-Maries barn. Gamle Anders ådagalade verkligen de sista tjugo åren af sitt lif en rörande kärlek för musiken. I synnerhet, när man betänkte, att han fortfarande inte kunde skilja på Gubben Noak och Sjung om studenten...

Det berättas, att en statkvinna vid hans död gått upp till greve Uno och talat och sagt:

— Se, nådig grefven ursäktar så mycket — se, nådig grefven vet väl, att han, Anders, alltid varit så mycket för operastycken — kunde inte nu nådig grefven ställa om en pantat på hans graf?

Grefve Uno log hjärtligt åt gummans "pantat" — men när en dubbelkvartett studenter i stället för kantat sjöngo Stilla skuggor och Integer vitæ vid grafven, då lockade Orfeos lika klara tårar ur myndlingens ögon som en gång i gamla tider ur hans faderlige väns.

H. S. Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

LUIGI BRUNO.

Italiens nye minister vid svenska hofvet.

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

T. STENSTRÖM.

Bortgången märklig svensk-amerikan.

Commendatore Luigi Bruno, som i början af innevarande år utnämndes till italiensk minister i Stockholm efter grefve Vinci, har nu tillträdt denna sin post. Då det ansedts lämpligast, att grefve Vinci såsom varande förtrogen med svenska förhållanden kvarstode som Italiens representant vid italienska kungabesöket i Stockholm, har minister-skiftet ägt rum först nu.

Den nye italienske ministern är född i Neapel 1858 och har sedan 1884, då han efter att ha vänt promnerats till juris d:r, inträde i diplomatisk tjänst, beklädt en mängd diplomatiska poster världen rundt. Han har sålunda varit knuten till de italienska beskickningarna i Petersburg, Konstantinopel, Belgrad, Paris, Bryssel Madrid m. fl. År 1905 utnämndes han till minister i Rio de Janeiro. Senast har han tjänstgjort som afdelningschef å italienska utrikesdepartementet.

För kort tid sedan afled på sin landegendom utanför Pittsburg förrre löjtnanten i Förenta staternas marin *Th. Stenström*. S. tjänstgjorde som andre löjtnant å *Monitor* under den ryktbara kampen vid Hampton Road mot sydstaternas fruktansvärda *Merimac* d. 9 mars 1862, och den unge svensken förde befälet å samma krigsfartyg då detta d. 17 nov. s. å. gick under vid Cape Hatteras. Nämnda dag rasade en våldsamt storm i dessa trakter, och det var denna som tillintetgjorde John Ericsons mästerverk.

Sommaren 1864 aflade S. ett besök i Sverige, hvarunder han blef föremål för stor uppmärksamhet.

BLIF MEDARBETARE

I HVAR 8 DAG.

Skrif aldrig och fråga först — tid går därvid förlorad — utan insänd hvad Ni tror lämpar sig för tidningen, vare sig berättelser, uppsatser eller goda fotografier af tilldragelser för dagen.

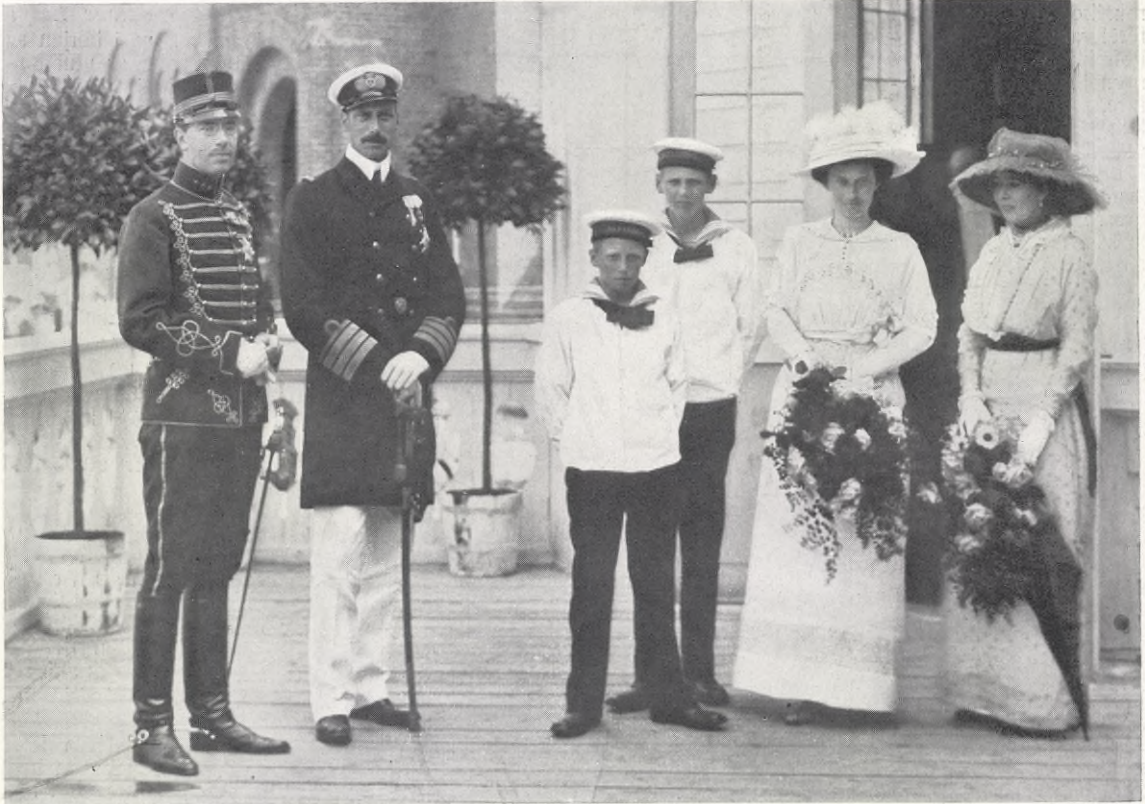

Foto. Cöster, Landskrona.

Kläd: Kem. A.-B. Dingt Silfverparre, Sölm-Gig.

KONUNGEN OCH DROTNINGEN SAMT PRINSARNE FREDRIK OCH KNUT AF DANMARK BESÖKA UTSTÄLLNINGEN I LANDSKRONA: grupp af de höga resenärerna jämte svenska kronprinsparet, (ytterst).

Efter porträtt.

Klän: Dingt Silfverparre.

PRINS ARTHUR AF CONNAUGHT.

Danska kungaparet jämte prinsarne Fredrik och Knut besökte d. 15 Juli utställningen i Landskrona. Vid sin ankomst till stadens hamn ombord a kungajakten "Dannebrog" mottogos de af svenska kronprinsparet, som strax förut anländt från Sofiero, samt af utställningens ordförande, konsul Neess, borgmästare Munck af Rosenschöld m. fl. Från hamnen ställdes färdn till utställningen där de furstliga personerna uppehöll sig under ett par timmars tid och med lifligt intresse besågo såväl den svenska som den danska afdelningen. Vid 1/2 3-tiden på middagen anträdde danska kungafamiljen hemfärdn med "Dannebrog", hvar- emot kronprinsparet från hamnen, dit de åtföljt sina gäster, återvände till utställningen och intog där lunch tillsammans med utställningens arbetsutskott.

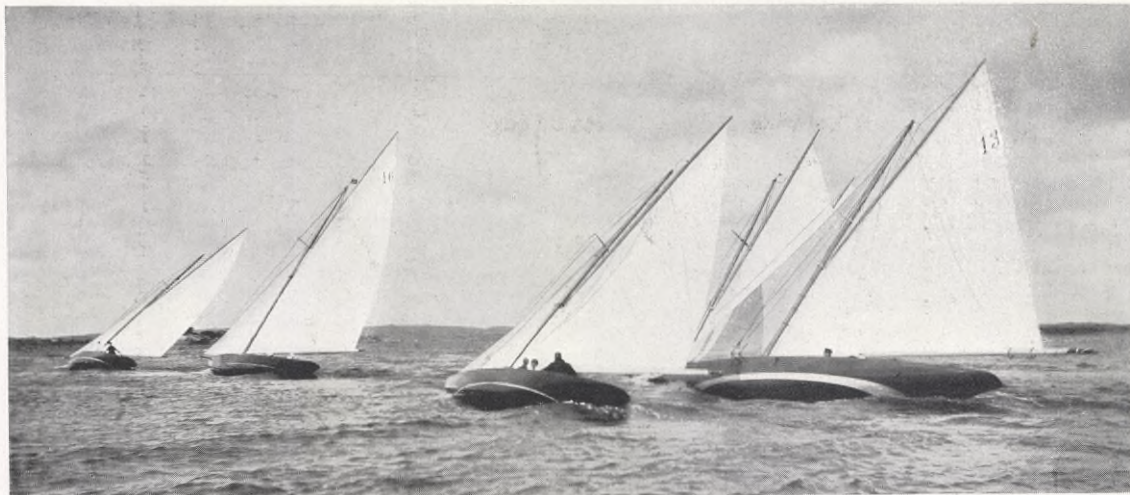
NYFÖRLOFVADE.

Efter porträtt.

Klän: Dingt Silfverparre.

PRINCESSAN ALEXANDRA, HERTIGINNA AF FIFE.
(Text å sid. 680).

Öfverst:
6 & 7-METERSKLAS-
SERNA:

Fr. v: G. K. S. S:s ut-
lottningsbåt 1913, 1:a
pris. (7-m.-kl.)

"Veb", Konsort. Veb:
Kongelig Dansk Yacht
Club, 2:a pris (7-m.-kl.)

Garm V. Olaf Mark, K.
S. S. S. 2:a pr. (6-m.-kl.)

Quo Vadis, Aug. Ring-
vold, Norge, 1:a pris.
(6-met.-kl.)

Kajsa, Nils Asp, K. S.
S. S. (nybyggd för
året till att försvara
Öresundspokalen som
dock eröfrades af Dan-
mark). "Kajsa", seg-
lad af Carl Hellström,
inkom som 3:e båt i 7-
m.-klassen.

15-METERSKLASSEN:

Nederst:
Först å bilden: Mariska,
Carl Krüger.

Därefter: "Sophie Elisa-
beth", L. Biermann.
Kaiserlicher Yacht Club
Tyskland.

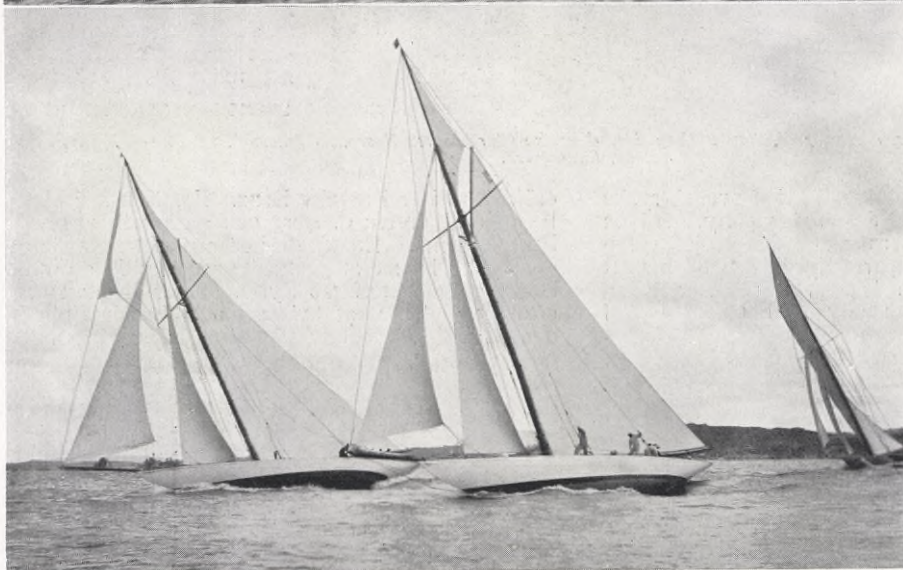

Foto. Backlund, Göteborg.

Klitch: Bengt Sjöveersparre.

Sist: "Isabel Alexandra" E. Lutrop, Norddeutscher Regatta Verein, Tyskland, (1:a pris).

Den af Göteborgs
Kungl. Segelsällskap o.
Segelsällskapet Æolus
anordnade Göteborgs-
regattan inleddes den 19
juli med en af sällska-
pet Æolus för de främ-
mande seglarne gifven
välkomstfest i Länged-
drags restaurantsfestsal.

Kappseglingarne togo
sin början påföljande dag
med den af Æolus an-
ordnade triangelseglin-
gen på banor utanför
Längedrag. Utom från
svenska segelsällskap
räknar regattan delta-
gare från K. Dansk Yacht
Club, K. Norsk Seilfor-
ening, Kaiserlicher Yacht-
club- och Norddeutscher
Regatta Verein.

*
Stockholms hamn gäs-
tas f. n. af holländska
kustförsvarsfartyget
"Heemskerck". Fartyget,
som förankrat vid Stads-
gården, har ett depla-
cement om 5,000 ton.

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Klitch: Bengt Sjöveersparre.

HOLLÄNSKE KRYSSAREN "JACOB VAN HEEMSKERCK I STOCKHOLM.

Foto. Michelsen, Lindesberg.

Klitché: Kem. A.-B. Bengt Silfverqvists, Sälls. Gbg.
SVENSK-RYSKA BILFÄRDEN

1 o. 2 storfursten och storfurstinnan Kyrill, 3 furst Krapotkin, 4 grefve Clarence von Rosen, K. Autom. Klubbens ordf., 5 ing. Erl. Bratt, färdledaren.

Prisutdelningen till vinnarne i den svensk-ryska bilfärden ägde rum vid det garden party, hertigen och hertiginnan af Södermanland den 15 juli gävo på Oakhill för storfurstparet Kyrill, och till hvilket äfven inbjudits samtliga deltagare i "Storfurstinnan Victoria-färden". Huvudsegrare i täflingen blef baron Egon Wolff som, inom klass I, tillerkändes såväl Rigaklubbens som storfurstinnans hederspris. Frinssessan Marias hederspris till snabbaste vagn

eröfrades af hr Posselts Benz. Första pris i klass II togs af grefve E. Berg och i klass III af hr C. Kuylenstierna. Ett extra hederspris, bestående af en dryckeskanna af gammalt svenskt silfver, öfverlämnades till storfurst Kyrill. Ingeniör Bratt och direktör Nyholm, åt hvilka den kräfvande färdledningen varit anförtrödd, fingo af de ryska bilisterna mottaga hvar sitt cigarrettfodral af guld med inskription.

Foto. Steijertz, Spannarp.

Klitché: Kem. A.-B. Bengt Silfverqvists, Sälls.-Gbg.
D:R THULIN LANDAR VID VRAMS-GUNNARSTORP EFTER FLYGNING FRÅN ÅSTORP. Vid
aeroplanet f. d. landshöfdingen Tornérhielm.

Samma dag på aftonen afreste storfurstparet Kyrill med "Bore" till Ryssland. Öfriga ryska färdtagare lämnade påföljande dag Stockholm, en del med ångaren "Odin", andra med bil för att genom södra Sverige och rundt Östersjön återvända hem till Ryssland.

*

Våra svenska flygare hafva under den senaste tiden utvecklat en lika liflig som framgångsrik verksamhet och i vår hittills rätt anspråklösa flyghistoria inristat en hel rad af djärfva bragder. I Skåne har den som duktig flygare kände d:r Thulin i sitt af Brindejonc utdömda oviga aero-

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthlm—Gbg.

GENOM SVERIGE.

Besöket vid Hellefors bruk hos brukspatron A. Reutersköld den 12 juli.

plan företagit en mängd lyckosamma uppstigningar, därvid görande påhälsningar äfven i vårt södra grannland. Den 14 juli, då han inbjudits till middag hos f. d. landshöfding Tornérhielm på Vrams Gunnarstorp, företog han med Astorp som utgångspunkt färdan dit i sitt luftskepp. Efter en vacker flygning landade han utanför slottet på en äng och återvände sedan efter några timmar med samma fortskaffningsmedel till Astorp.

Samtidigt hafva våra militärflygare löjtnanterna *Porat*, *Jungner* och *Högman*, den senare som passagerare, gjort upprepade flygningar mellan Malmslätt och Stockholm, hvarjämte de på sistnämnda plats inför en entusiastisk publik företagit ett flertal uppstigningar med därpå följande om stor djärhet och skicklighet vittnande flygöfningar.

Med anledning af framställda förfrågningar angående tiden för utbytet af insända fullständiga exemplar af föregående följetong mot samma roman i bokform få vi meddela, att vi, så snart anmälningarne slutat inkomma och upplagans storlek med stöd däraf kunnat bestämmas, skola gå i författning om bokens tryckning och expedition.

Redaktionen.

Foto. Lamm, Stockholm

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthlm—Gbg.

FLYGARNE LÖJTNANTERNA JUNGNER X OCH HÖGMAN I STOCKHOLM.

En porträtt.

EXKONUNG
MANUEL OCH
HANS TRO-
LOFVADE,
PRINCESSAN
VICTORIA AU-
GUSTA AF HO-
HENZOLLERN.

stora högtid-
ligheter öfver
hela Ryss-
land firade
Romanow-
jubileet. Från
venster till
höger namn-
teckna vi:
storfurstin-
nan Olga född
3 nov. 1895,
storfurstin-
nan Marie
född 14 juni
1899, kejsar
Nicolai född
6 maj 1868,
tsarevnan
Alexandra

EN NY GRUPP-
FOTOGRAFI
AF RYSKA
KEJSARFAMIL-
JEN.

Kejsaren af Tysk-
land har till krigs-
minister utnämnt
generalstabschefen
för fjärde armékä-
ren *generalmajor*
von Falkenhayn,
hvilken samtidigt ut-
nämnts till general-
löjtnant.

Den nye krigs-
ministern anses som
en af Tysklands
kunskapsrikaste mi-
litärer och hans ut-
nämning har häl-
sats med allmän
tillfredsställelse i
landet. Han har ti-
digare varit gene-
ralstabschef för sex-
tonde armékären i
Metz och sedan
1912 för fjärde ar-
mékären i Magde-
burg. Han är född
1861 och alltså en
man i sina bästa år.

Vi återgifva här
nedan en gruppfo-
tografi af ryska tsar-
familjen, tagen helt
nyligen med anled-
ning af det med så

För fotograf.
GENERAL-
LÖJTNANTEN
VON FALKEN-
HAYN, TYSK-
LANDS NYE
KRIGSMINIS-
TER.

Féodorovna
född 25 maj
1872, stor-
furs'innan
Anastasia f.
5 juni 1901,
tsarevitch
Alexis född
30 juli 1904,
storfurstin-
nan Tatiana
född 29 maj
1897.

**HERRAR
FOTOGRAFER**

uppmans att vid
insändande af
bilder till HVAR
8 DAG icke ur-
aktlåta utsättan-
de af tydligt fir-
manamn och
adress å respek-
tive fotografier.
Endast då angif-
ves fotografen.

Öster fotograf.

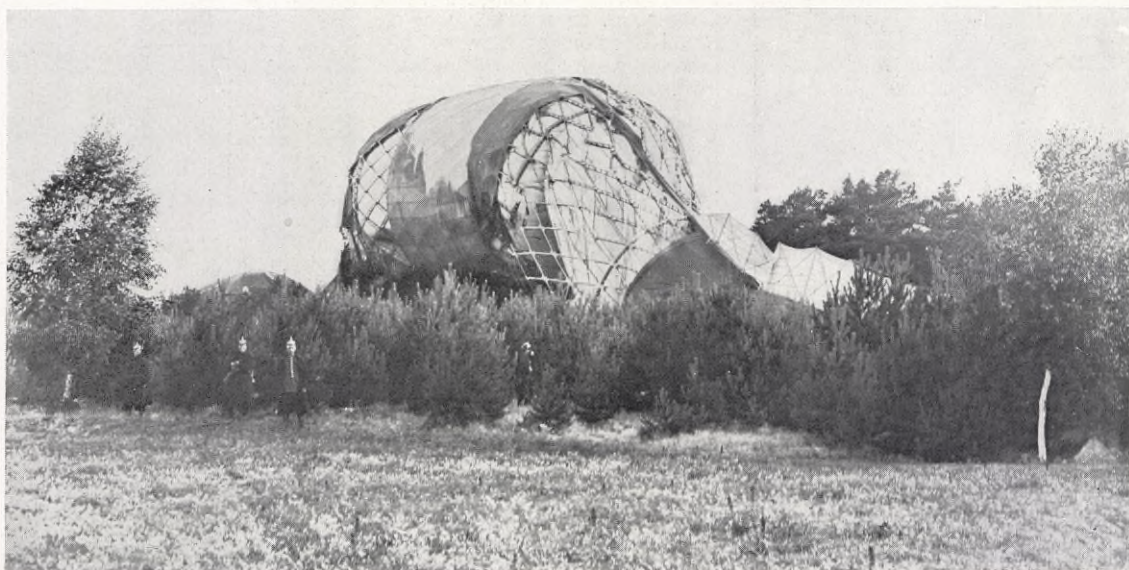
KONUNG CAROL AF RUMÄNIEN med sin stab.

Kliché: Bengt Sjöström.

De i samband med det nya Balkankriget stående händelserna utveckla sig med stor och för Bulgarien ödesdiger snabbhet. Konung Ferdinands försök att få till stånd en separatuppgörelse med Rumänien för att sedan kunna dirigera hela sin härsakt mot Serbien och Grekland har afvisats af Rumänien, som under framhållande af att freden måste slutas samtidigt med alla de krigförande makterna lätit hela sin armé marschera in i Bulgarien med dess huvudstad som mål. Samtidigt hafva såväl de grekiska som de serbiska trupperna haft att anteckna nya betydelsefulla framgångar mot den vikande bulgariska hären. Äfven Turkiet har gripit till offensiven och med vapenmakt återtagit de landområden som Bulgarien under det tidigare

Balkankriget satt sig i besittning af och, i strid mot de under-tecknade fredspreliminärerna, vägrat att utrymma.

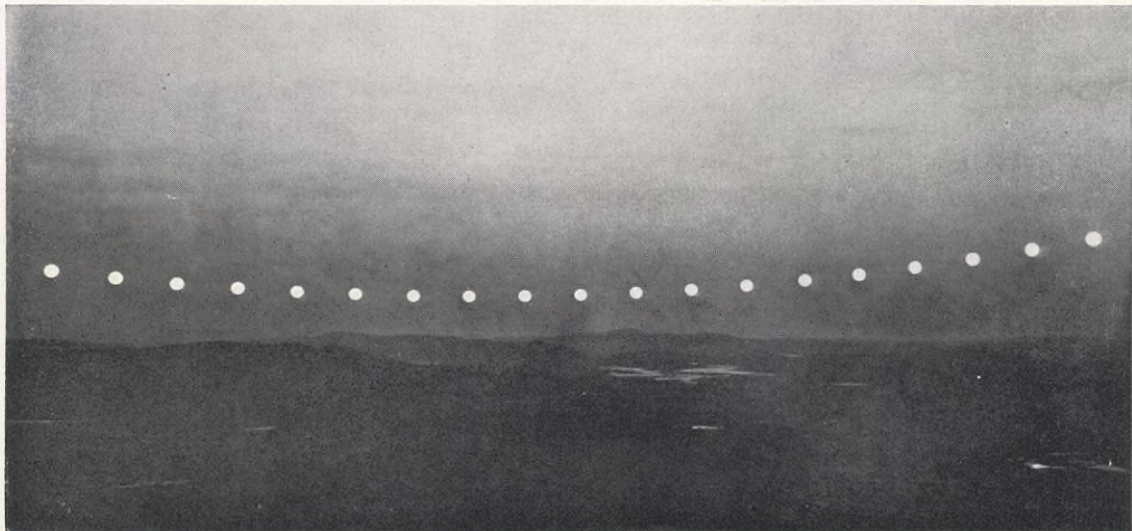
Inom vissa turkiska kretsar önskar man gå än längre och pläderar för ett återbesättande af hela vilajetet Adrianopel. Enligt ett meddelande har en turkisk truppstyrka under Enver Bey återtagit fästningen Adrianopel efter en kort strid med den bulgariska besättningen som endast räknade 2,000 man. Hvad som ytterligare är ägnadt att skärpa Bulgariens farliga belägenhet är det starka inre revolutionära missnöje, som efter den senaste tidens svåra motgångar gifvit sig tillkänna inom landet. Räddningen för Bulgarien torde nu vara att finna endast i ett snabbt fredsslut.

Öster fotograf.

DET FÖRÖLYCKADE TYSKA MILITÄRLUFTSKEPPET "SCHÜTTE-LANZ" (Text å sid. 688).

Kliché: Bengt Sjöström.

EN MÄRKLIG SERIE-FOTOGRAFI AF MIDNATTSSOLEN, TAGEN FRÅN LUOSSAVAARA DEN 29—30 JUNI.
Amatörfotografi för H. S. D.

Bilden nedan t. h. visar den gamla *västmanländska landskapsdräkten* sådan den bars af kvinnorna i Västmanland för mycket länge sedan, ja, så långt tillbaka, att det nu varit förenadt med ytterst stora svårigheter att hopbringa alla de till dräkten hörande klädespersedlarne. Detta arbete har dock med erkännansvärd energi fullföljts af fru Ebba Halldin i Surahammar, som också af vederbörande vid Nordiska museet fått den återupplifvade folkdräkten godkänd som västmanländsk landskapsdräkt.

Dräkten, som mera offentligt bars för första gången vid det stora hembygds-mötet i Västerås under midssommarhölgen, har i stort sedt samma sammansätt-

ning som flera andra nationaldräkter. Kjolen är helblå och lifvet af samma färg med ränder i blått, rött, grönt, gult, hvitt och skärt. Hufvudbonaden utgöres af ett s. k. stycke med mössa. Till dräkten hör vidare röda strumpor, blommig halsduk samt hvitt linneförkläde.

Till bild å sid. 680.

Enligt officiellt meddelande har förlofning ingåtts mellan prins Arthur af Connaught och

prinsessan Alexandra, hertiginna af Fife.

Prins Arthur af Connaught, som bekant ende broder till vår kronprinsessa, är son till hertigen af Connaught, en yngre broder till framlidne konung Edward VII, och således kusin med Englands nuvarande konung. Prinsen, som är kapten i regementet Royal Scotch Greys och personlig adjutant hos konung Georg, har under de senare åren vid upprepade tillfällen representerat engelska kungahuset vid furstliga högtidligheter i utlandet. Prinsen är född 1883.

Prinsessan Alexandra är född 1891 och dotter till den skotske magnaten Alexander Duff, förste hertig af Fife, och hans gemål prinsessan Louise af Storbritannien, äldsta syster till konung Georg V.

Man torde ha i minnet hursom hertigfamiljen af Fife i fjor vinter med ångaren "Delhi" led skeppsbrott på afrikanska kusten och endast med yttersta nöd räddades ur den hotande dödsfaran. Hertigen fick vid tillfället i fråga sin hälsa bruten och afled kort tid därefter i Assuan i Egypten.

efter fotografi. Kläd: *Renn* Sjömansvarn.
BARON EGON WOLFF, HUFVUDSEGRARE I SVENSK-RYSKA BILFÄRDEN.

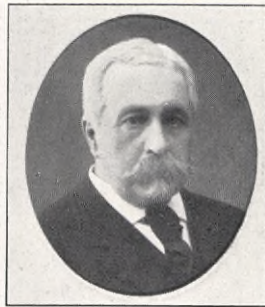

efter fotografi. Kläd: *Bengt* Sjömansvarn.
VÄSTMANLÄNSK LANDSKAPSDRÄKT.

* Data å nästa sida.

L. LINDSTRÖM.
F. d. Maskindirektör. — Göteborg. 80 år 28 Juli.

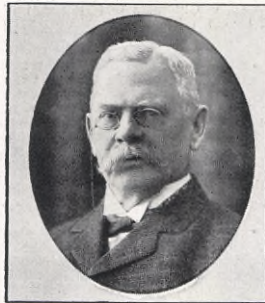
E. T. CEDERSTRÖM.
Friherre. Godsegare. — Krukenberg. — 65 år 10 Juli*

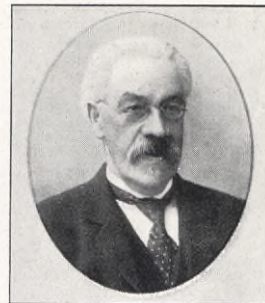
O. V. BILLMANSON.
Landssekreterare — Göteborg. 60 år 23 Juli.*

E. F. FICK.
Kapten. — Stockholm. 50 år 18 Juli.*

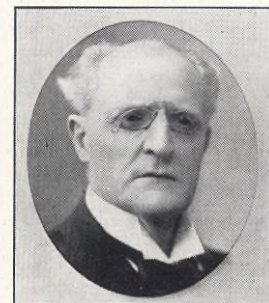
H. L. A. MÖLLER.
F. d. Auditör. V. Häradshövding. — Anderstorf. 75 år 27 Juli.

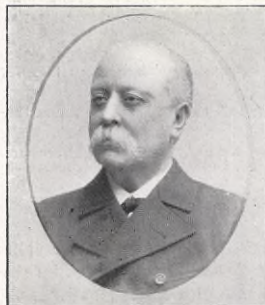
K. F. E. BAER.
F. d. Öfverjägmästare. Ösby. Djursholm. — 70 år 23 Juli

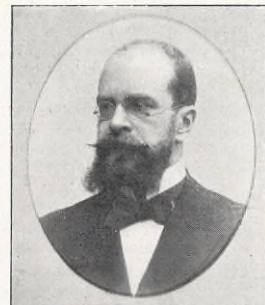
J. B. NORDLUND.
Regemntsläkare. — Stockholm. 60 år 23 Juli.*

B. G. ARBMAN.
Prakt. läkare. — Stockholm. 60 år 14 Juli.*

G. LINDSTRÖM.
F. d. Museitjensteman v. Riksmuseum. — Stockholm. 75 år 1 Juli.

G. KOBBS.
Professor. — Stockholm. 50 år 25 Juli.*

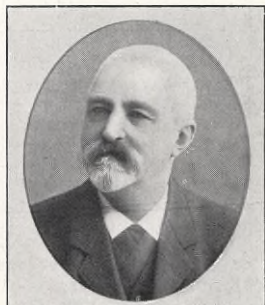
S. E. P. HAGLUND.
Nyttnämnd professor vid Karolinska Institutet.*

B. H. GRAUERS.
Nyttnämnd rektor v. Chalmers tekn. läroanst.*

T. R. THURESSON.
Direktör. — Sandsvall. 70 år 16 Juli.*

B. A. O. H. VON WOLFFRADT.
Tysk Konsularagent. — Varberg. 70 år 22 Juli.*

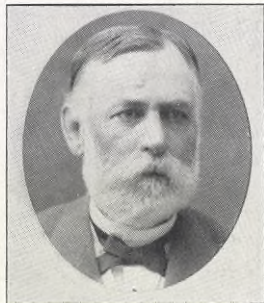

L. E. ANDERSON.
Grosshandlande. — Örebro. 65 år 13 Juli.*

C. A. LINDSTRÖM.
Grosshandlande. — Stockholm. 60 år 9 Juli.*

* Data här nedan.

J. A. GYLLENHOFF †.
Ingeniör. — Sverksilby.
F. 29. † 6 Juli.*

A. T. ÅMAN †.
Andre Stadsläkare. — Gefle.
F. 57. † 19 Juni.*

C. A. REHN †.
Kyrkoherde. — Stockholm.
F. 65. † 12 Juli.*

C. A. LARSSON †.
Byggmästare. — Lund.
F. 66. † 10 Juli.*

EMANUEL CEDERSTRÖM. Korresp. led. af K. Vitt- hist.- o. ant.- akad. 81, förestånd. i konungens konstsaml. 82—85, led. af Sv. förminnesfören. styr. 83—88, dess v. ordf. 85—88, led. af styr. i Upplands förminnesfören. sedan 94. Eger egend. Krusenberg, komm-nämnds ordf., led. af fattigv.-styr., landstingsman 09—10.

VILHELM BILLMANSON. Stud.-ex. 72, hoft.-ex. 77, v. häradshöfd. 80, landskont. i Göteborg. o. Boh. län 81, landskamrer 86, landssekr. 99. Led. af dir. öfver Göteborg. hosp. 99—11, senare ären v. ordf.; statens omb.-man i revisionen af renvägs a.-b. under flera år, landstingets kamrerare 81—86, sekr. hos k. o. Hvitfeldtska stip. inr. 83—99, led. i styr. i länets sparbank sedan 95, senare ären v. ordf., samt dess ordf. sedan 11, led. o. ordf. i Munksjö a.-b. styr. sedan 97.

EMIL FICK. U.-löjtn. v. Svea art.-reg. 85, afg. fr. art.- o. ing.-skolan 90, fr. gymn. centr.-inst. 9, i franska arméns gymn.- o. fäktsskola i Joinville-le-Pont 92—93, kapt. 1900; framstående idrottsman, ryttare o. fäktare; ordf. i Riksförb. fäkt.-sekt.

K. F. E. BAER. Stud.-ex. 62, utex. fr. Skogst. 65, e. öfverjäg. 66, e. jägmäst. 71, tj. jägmäst. o. tj. förestånd. i Ombergs skogsskola 75, tj. skogsinspektör i ö. distr. 86, jägmäst. i Jönk. rev. 89, öfverjäg. i ö. distr. 89—10, skogstörv. å Stjernfors bruk 89—94, å Harmenska skogarne 70—72, å Boxholms bruk 77—86. Led. af skogslagstiftn. komm. 11.

JOHN NORDLUND. Stud.-ex. 71, med. l.c. 82, andre bat.-läk. 83, förste bat.-läk. i Fältläk.-kåren 93, bat.-läk. v. Svea ing. bat. 95—1900, reg.-läk. v. Söderm. reg. 1900—02, v. Svea art.-reg. sedan 02.

GOTTHOLD ARBMAN. Stud.-ex. 74, med. lic. 94, prakt. läkare i Stockholm sedan sistn. år, läkare v. Södra Vi helsöbrunn 97 o. 98, bitr. läk. v. Medevi brunn 02, läk. v. Dalarö badanst. 04—05.

GUSTAF KOBB. Stud.-ex. 85, fil. dr. 89, docent v. Stockholms högskola s. a., lär. v. Sjökrigsskolan 98, v. Tekn. högskolan 99, v. Art.- o. Ing.-högskolan 02—10, professor i matematik o. mekanik v. Tekn. högskolan 13. Konsulent i arméns pens. kassa 09. Led. af Riksd. A. K. 09—11, af F. K. sedan 12; af bevilln.-utsk., led. af jernv. pens. komm. 03—05 o. 07—08, af försvarsberedn. 11. Vetenskapl. för.

PATRIK HAGLUND. F. 70, stud. ex. 88, fil. kand. 91, med. lic. 99, docent i ortopedisk kirurgi v. Karol. inst. 04, i dagarne utn. t. professor v. institutet. Hänvisa till biografi jämte helsidesporträtt i årg. XIII: 48

Till bild å sid. 685.

Ett i Schneidemühl, Tyskland, förankradt militärluftskepp "Schütte-Lanz" slet den 17 juli under rådande storm sina förtöjningar och dref bort utan förare. Två soldater blefvo hängande i ett par af fartygets linor och störtade, då krafterna

HUGO GRAUERS. F. 69, stud.-ex. 89, fil. kand. 91, ing. 94, fil. dr. 1900, lektor v. Tekn. elem.-skol. i Norrköping 01, v. Chalmers tekn. läroanst. 08, professor derst. II, i dagarne utnämnd t. anst. rektor.

REINHOLD THURESSON. Stud.-ex. 63, e. o. kont.-skriv. v. Postverket 64, tj. postmästare i Uddevalla 66, i Sundsvall 68—74, mångårig omb.-man i flöttningsbolag. Verkst. dir. i Sundsvall—Vasa ångf. a.-b. 91—12, ordf. i styr. i Hudiksvalls trävaru a.-b. 1900—08, i A.-b. Iggesunds bruk 03—08 samt kvarstör i styrelserna; sedan 1900 led. o. sed. 11 ordf. i styr. i Sunds a.-b.; sedan 99 styr. led. i Sundsvalls ensk. bank, sedan 91 i J. A. Enhörnings träv. a.-b. Donerade 1911 den å stora torget i Sundsvall resta statyn öfver Gust. II Adolf.

OTTO VON WOLFFRAT. Stud.-ex. 62, brukade under ett flertal år dåv. fideikom. Torstorp i Hall. Tysk konsularagent i Varberg, kommissionär h. öfverexekutor derst. ombud f. ett flertal köpmannaforeningar.

LARS ERIK ANDERSSON. Inneh. under ett flertal år handel i Örebro, hvilken senare ombildades till A.-B. Ordf. eller v. ordf. i ett flertal industr.-bolagsstyr. ordf. o. v. verkst. dir. i Bank a.-b. Norra Sveriges afdr.-kontor. Stadsfullmäktig, hufvudman i sparbanken.

CARL LINDSTRÖM. Prokurist h. firmen Krook, Åhrberg & Co. 76 v. firmans ombildande till Krooks Petrol. o. olje a.-b. 96 led. af styr. o. verkst. dir. Led. af Stockholms hand.-kamm. sedan 02, hand. kunnig i rådhusrätten, led. af styr. i Sjöass.-komp., led. af styr. i Saltsjöbadens samskola, i. d. komm.-fullmäktig derst.

ALFRED GYLLENHOFF †. Efter avslutade skolstud. landtmätare i Hall. o. Elfsb. län 56—64, stat.-insp. i Ystad 65—80, därefter bosatt å sin egendom Sverksilby i Elfsb. län. På sin tid ordf. i komm.-stämma.

ALBERT ÅMAN †. Stud.-ex. 78, med. lic. 88, andre stadsläkare i Gefle 91. Led. af stadsfulln. 94—04, led. af helsov.-nämnden 91, v. ordf. 02, led. af fattigv.-styr. 1900.

CARL REHN †. Stud.-ex. 84, efter afl. ex. prestvigd 90, sedan 10 v. pastor i Engelbr. förs. i Stockholm, kyrkoherde derst. 12.

ANTON LARSSON †. Byggmästare i Lund, led. af drätselkammaren 02—12, stadsfullmäktig sedan 09, styr.-led. i Fabr.- o. handtv.-fören. 99—06, i dess fastighetsbolag sedan 01.

sveko dem, ned från en ansenlig höjd. Den ene ljöt vid fallet mot marken en ögonblicklig död, den andre blef lifsfarligt skadad. Cirka 3 km. från Schneidemühl gick luftskeppet åter ned och ramponerades svårt mot träd och telefonstolpar.

MEDDELANDE

till H. 8. D:s Medarbetare.

Skönlitterära bidrag,

vilka städe i tur och ordning snarast granskas,
HONORERAS OMEDELBART EFTER ANTAGANDE eller returneras i motsatt fall derest
20 öre porto åtföljt manuskript :: :: ::

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG

Redaktionen.

INNEHÅLL

Professor W. Rudin (biografi och helsidesporträtt). — Pensionsstyrelsen utnämnd. — De svenska sjukvårdsambulanserna till det nya Balkanriket. — Danska kungaparet i Landskrona. — Italienska kungabesöket. — Den nye italienske ministern i Stockholm. — "I ungdomens vår", marmorgrupp af Ida Matton. — Vikingaspelet i Lysekil. — Svensk-ryska bilfärden. — Svenska flygbragder. — N. G. T. O:s 25-årsmöte. — Göteborgsgattan. — Holländskt krigsfartyg i Stockholm. — Prins Arthurs af Connaught förlöfning. — Balkanriket. — Tsarfamiljen. — Konung Manuel och hans trolofvade. — Den nye tyske krigsministern. — Förolyckad ballong. — "Dansösbrunnen." — Midnattssolen fotografierad. — Veckans porträttgalleri. — En omusikalisk. Ber. af K. G. Ossian-Nilsson.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskild medgifvande förbjudes vid laga påfölja.